

പരപ്പനാട്ടിലെ ഉപ്പുപടന്നകൾ സ്ഥലനാമങ്ങളിൽ

കലാചന്ദ്രൻ

ഗവേഷക, മലയാളവിഭാഗം, ശ്രീശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവകലാശാല, കാലടി

ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ പൊതുവേയും കേരള തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ വിശേഷിച്ചും വ്യാപകമായി ഉപ്പുനിർമ്മാണം നടന്നിരുന്നതിന് ചരിത്രപരമായ തെളിവുകൾ ഉണ്ട്. കേരളത്തിലെ ഭൂപ്രകൃതിയുടെ പ്രധാന സവിശേഷതയായ നീണ്ട കടൽത്തീരത്തെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി കേരളതീരങ്ങളിലും ഉപ്പുകുറുക്കൽ വ്യാപകമായി നടന്നിരുന്നു. “പശ്ചിമഘട്ടം കടലോടടുത്തുവരുന്ന പ്രദേശത്ത് പുഴകൾക്ക് നീളം കുറയും. പുഴകളിലൂടെ കടൽവെള്ളം സാമാന്യമായി പതിനഞ്ച് ഇരുപത് കിലോമീറ്ററോളം ഉള്ളിലേക്ക് വേലിയേറിയിട്ടുണ്ടു്. കടലോടടുത്ത ഭൂനിരപ്പ് കടൽക്കരൈനീളെ പലയിടങ്ങളിലും കടൽവിതാനത്തേക്കാൾ താണിരുന്നു. അതിനാൽ വേലിയേറ്റുമ്പോൾ കയറിവരുന്ന വെള്ളം താണ നിലത്തുകപ്പെട്ട് കെട്ടിക്കിടക്കും, ഉപ്പുവാറ്റാൻ പറ്റിയ സാഹചര്യമാണിത്” (രാഘവവാര്യർ, രാജൻ ഗുരുക്കൾ :2007:68). ഇത്തരം അനുകൂല ഭൂപ്രകൃതിയാണ് കേരളത്തിൽ പൊതുവേയും പരപ്പനാട്ടിൽ വിശേഷിച്ചും ഉപ്പുനിർമ്മാണം വ്യാപകമാവാൻ കാരണമായത്.

1905-ൽ തയ്യാറാക്കിയ സെറ്റിൽമെന്റ് രജിസ്റ്ററുകൾ പ്രകാരം ലഭിച്ച സ്ഥലനാമങ്ങളിൽ നിന്ന് പരപ്പനാട്ടിൽ വ്യാപകമായി നിലനിന്നിരുന്ന ഉപ്പുങ്ങളെയും ഉപ്പിന്റെ സംഭരണ- വിതരണ കേന്ദ്രങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള സൂചനകൾ ലഭിക്കുന്നു. സെറ്റിൽമെന്റ് രേഖകളിൽ പടന്ന, കഴി, ഉപ്പുകൂടം തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ സാമാന്യവാചികളായുള്ള പറമ്പ്/ വളപ്പ് പേരുകൾ കാണാം. ‘പടന്ന’ എന്ന വാക്കിന് ‘ഉപ്പുവിളയുന്ന സ്ഥലം, ഉപ്പുളം’ എന്നിങ്ങനെയാണ് ശബ്ദതാരാവലിയിൽ അർത്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളത് (2013: 337). കഴി എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥകല്പന ഉപ്പിന്റെ അഴുക്ക്, വേലിയേറ്റപ്പുഴ, സമുദ്രതീരത്തിനടുത്തുള്ള ഉപ്പുരസമാർന്ന നീർപ്പരപ്പ് എന്നിങ്ങനെയാണ് (2013:524) “കഴി, പടന്ന, ഉപ്പുകൂടം എന്നീ പേരുകളെല്ലാം ഉപ്പിന്റെ നിർമ്മാണവുമായോ ശേഖരണവുമായോ ബന്ധപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങളാണ്” എന്ന് രാഘവവാര്യർ നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട് (2014 :64).

പരപ്പനാട്ടിലെ കടലോരദേശങ്ങളായ പഴഞ്ചന്തൂർ, പള്ളിക്കുന്ന്, അരിയല്ലൂർ എന്നീ ദേശങ്ങളിൽ മേൽപറഞ്ഞ സൂചനകളോടുകൂടിയ വളപ്പുപേരുകൾ ഉണ്ട്.

വടക്ക് ബേപ്പൂർ പുഴക്കും തെക്ക് പൂരപ്പുഴക്കും ഇടയിൽ അറബിക്കടലിനോട് ചേർന്ന് കിടക്കുന്ന പ്രദേശമാണ് പരപ്പനാട്. പഴഞ്ചന്തൂർ, പള്ളിക്കുന്ന്, അരിയല്ലൂർ എന്നീ

ദേശങ്ങൾ (വില്ലേജുകൾ) കടലോര പ്രദേശങ്ങളാണ്. ചാലിയം, കടലുണ്ടി എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ പഴഞ്ചന്തൂരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ബേപ്പൂർ പുഴക്കും കടലുണ്ടിപ്പുഴക്കും ഇടയിലായി ഒരു തുരുത്തുപോലെയാണ് പഴഞ്ചന്തൂർ ദേശം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ രണ്ട് പുഴകളെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ചെറിയ തോടുകൾ പഴഞ്ചന്തൂർ ദേശത്തിന്റെ കിഴക്കൻ അതിർത്തിയുമാണ്. പള്ളിക്കുന്ന് അഥവാ വള്ളിക്കുന്ന് ദേശത്തിന്റെ വടക്കേ അതിർ കടലുണ്ടിപ്പുഴയാണ്. ഇങ്ങനെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്ത് കടലും മറ്റ് ഭാഗങ്ങളിൽ പുഴകളോ തോടുകളോ ചേർന്നും നിർമ്മിക്കുന്ന സവിശേഷമായ ഒരു ഭൂമിശാസ്ത്രഘടന ഈ ദേശങ്ങൾക്കുണ്ട്. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ ഈ പ്രത്യേകതകളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി വികസിച്ചതായിരിക്കണം പരപ്പനാട്ടിലെ ഉപ്പുനിർമ്മാണം. ഉപ്പുനിർമ്മാണത്തിന്റെ സ്ഥലനാമപരമായ തെളിവുകൾ സർവ്വേ നമ്പർ, വളപ്പുപേരുകൾ എന്ന ക്രമത്തിൽ താഴെ നൽകുന്നു.

പഴഞ്ചന്തൂർ

തറമുഖ പ്രദേശങ്ങളായ കടലുണ്ടി, ചാലിയം എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്ന ദേശമാണ് പഴഞ്ചന്തൂർ . പഴഞ്ചന്തൂരിൽ മാത്രം ഇരുപത്തിയെട്ട് വളപ്പുപേരുകളിൽ ഉപ്പുനിർമ്മാണത്തിന്റെ സൂചനകൾ ഉണ്ട്.

സർവ്വേ നമ്പർ	വളപ്പുപേര്
2	കേരുന്ന പടന്ന
5	പടന്നക്കോട പറമ്പ്
13	1. കേരക്കാട പടന്നപറമ്പ് 2. പടന്ന പറമ്പ്
14	1. പുതുപടന്ന 2. അമ്പലപ്പാട്ട് പടന്ന പറമ്പ്
114	കറുത്തങ്ങാട് പടന്ന
115	കാഞ്ഞിരത്തറയുടെ കിഴക്കേ പടന്ന
117	കാഞ്ഞിരത്തറയുടെ വളപ്പു പടന്ന
120	കാഞ്ഞിരത്തറയുടെ വളപ്പു പടന്ന
154	നാൽപ്പതുക്കണ്ണി പടന്ന പറമ്പ്
160	പുട്ടലക്കുളം പടന്ന
166	വെട്ടക്കാട്ട് പടന്ന
167	വെട്ടക്കാട്ട് പടന്ന
171	തൊലിയിൽ നടുവിലെ പടന്ന പറമ്പ്
173	നാൽപ്പതുക്കണ്ണി പടന്ന പറമ്പ്
182	വേട്ടക്കാട്ടിൽ വടക്കേ പടന്ന പറമ്പ്
196	1. വേട്ടക്കാട്ടിൽ പുറത്തേ പടന്ന 2. തൊലിയിൽ പടന്ന പറമ്പ്
197	അരയറക്കുഴി പടന്ന
206	പറമ്പിൽ ഉമ്മറം പടന്ന
208	പുതുക്കുളം പടന്ന
212	ഏഴാക്കുളം പടന്ന
299	പെരുന്ന താഴം പടന്ന
250	അഴീട്ട കണ്ടിപടന്ന
359	ഉപ്പുകട വളപ്പിന്റെ കിഴക്കുഭാഗമുള്ള സ്ഥലം

360

ഉപ്പുകട വളപ്പ്

366

സാൾട്ട് സർക്കിൾ ഓഫീസ്

മേൽപ്പറഞ്ഞ വളപ്പുകൾ / പറമ്പുകൾ എല്ലാം തന്നെ കടലിനോടോ പുഴയോടോ ചേർന്നുകിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളാണ്. ഇവയിൽ പുഴക്കരയിലുള്ള വളപ്പുകളും അല്പം ഉള്ളിലേക്കു മാറിയുള്ളവയും ഉണ്ട്. ഉദാഹരണമായി സർവ്വേ നമ്പർ 2, (കേരള പടന്ന) സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് പുഴക്കരയിലാണ്. കൂടാതെ, സ. ന 14, (പുതുപടന്ന, അമ്പലപ്പാട്ട് വടന്നപറമ്പ്) എന്നിവയും ബേപ്പൂർപ്പുഴയുടെ തന്നെ കൈവഴിയോട് ചേർന്നുകിടക്കുന്നു. എന്നാൽ സ.ന 114 (കുറുത്തങ്ങാട്ടുപടന്ന) 115 (കാഞ്ഞിരത്തറയുടെ കിഴക്കേ പടന്ന) 117 (കാഞ്ഞിരത്തറയും വടക്കു പടന്ന) എന്നിവ അല്പം ഉള്ളിലേക്കു മറി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതവയാണ്. വേലിയേറ്റ സമയത്ത് കടൽവെള്ളം പുഴയിലേക്കു കയറി വരികയും അവ പുഴക്കരയിലെ വളപ്പുകളിൽ സംഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഉപ്പുനിർമ്മാണത്തിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം. പുഴവെള്ളം തോടുകൾ വഴി അല്പം ഉള്ളിലേക്കു കയറിക്കിടക്കുന്ന താഴ്ന്ന വയലുകളിലെത്തിക്കുന്നതായും കാണാനാവും, മേൽ വിവരിച്ച സ.ന. 114, 115, 117 നമ്പർ വളപ്പുകളിലേക്കും, സ.ന 120 തുടങ്ങിയ വളപ്പുകളിലേക്കും വെള്ളമെത്തിക്കുന്നത് തോടുകൾ വഴിയാണെന്ന് സെറ്റിൽമെന്റ് രജിസ്റ്ററുകളിൽ നിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. സർവ്വേ നമ്പരുകൾ : 116, 121, 123, 124, 127, 128 എന്നിവ തോടുകളാണ്. മേൽ പറഞ്ഞ ഉപ്പളങ്ങളെ ചുറ്റിയോ, അവയ്ക്കിടയിലൂടെയോ ആണ് ഈ തോടുകൾ നീളുന്നത്. അവ തെക്ക് കടലുണ്ടിപ്പുഴയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും കാണാം. ഇതേമട്ടിൽത്തന്നെ പഴഞ്ചന്തൂരിന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗത്തെ വളപ്പുകളും തോടുകളാൽ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകാണാം.

സർവ്വേ നമ്പരുകൾ : 158, 160, 161 , 163, 165, 167, 168, 169, 170, 172, 173, 174, 176, 179, 180, 182, 183, 184, 186, 195 എന്നിവയെല്ലാം ചെറുതും വലുതുമായ തോടുകളാണ്.

ഈ തോടുകളോടു ചേർന്നുള്ള വളപ്പുകളിൽ 196 (വേട്ടക്കാട്ടിൽ പുറത്തെ പടന്ന), 197 (അരയറക്കുഴി പടന്ന), 206 (പറമ്പിൽ ഉമ്മറം പടന്ന), 208 (പുതുക്കുളം പടന്ന), 212 (ഏഴാക്കുളം പടന്ന പറമ്പ), 160 (പുട്ടലക്കുളം പടന്ന), 154 (നാൽപ്പതുക്കണ്ണി പടന്ന പറമ്പ) തുടങ്ങിയവയും ഉൾപ്പെടുന്നു.

ബേപ്പൂർപ്പുഴയോട് ചേർന്നുകിടക്കുന്ന ഉപ്പുനിർമ്മാണ സ്ഥലങ്ങൾ, സർവ്വേ നമ്പരുകൾ 299, (പെരുന്ന താഴം പടന്ന), 350 (ആഴീട്ടക്കുണ്ടി പടന്ന), 360 (ഉപ്പുകട വളപ്പ്) എന്നിവയാണ്. കടലുണ്ടിപ്പുഴയുടെ സമീപത്തുള്ളവയേക്കാൾ എണ്ണത്തിൽ കുറവാണ് ഈ പ്രദേശത്തെ ഉപ്പളങ്ങൾ. ചാലിയം തുറമുഖ പ്രദേശത്തിനോട് ചേർന്നാണ് ഈ വളപ്പുകൾ. ഉപ്പുൽപാദനവുമായോ, സംഭരണ വിതരണവുമായോ ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരസ്ഥാനങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യമാണ് ഈ പ്രദേശത്തെ ഒരു സവിശേഷത . സാൾട്ട് സർക്കിൾ ഓഫീസ് എന്ന് പേരുകാണുന്ന വളപ്പ് (സർവ്വേ നമ്പർ 366) സാൾട്ട് വക മീൻചാപ്പ എന്ന പേരുള്ള വളപ്പ് (സർവ്വേനമ്പർ.363) എന്നിവ കടലിനോട് ചേർന്നുകിടക്കുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ അധികാരകേന്ദ്രങ്ങൾ ചാലിയം തുറയിലെ മറ്റു രാഷ്ട്രീയ പ്രാധാന്യമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളോടും സമീപസ്ഥമാണ് എന്നും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മറൈൻ ഓഫീസ് (സർവ്വേനമ്പർ .368) പഴയ പോസ്റ്റ് ഓഫീസ് എന്നിവയും ഇതേ ഭാഗത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

പഴഞ്ചന്തൂർ ദേശത്തെ ഉപ്പുനിർമ്മാണത്തിന്റെ സൂചനയുള്ള ഇരുപത്തിയെട്ട് സ്ഥലനാമങ്ങളിൽ ഇരുപത്തിഅഞ്ചെണ്ണം ‘പടന്ന’ എന്ന സവിശേഷ വാചിയോടു കൂടിയുള്ളതാണ്. രണ്ടെണ്ണം ‘ഉപ്പുകട’വും ഒന്ന് ഉപ്പിന്റെ ‘ഭരണകാര്യനിർവ്വഹണകേന്ദ്രവും (Administrative

centre) മറ്റൊന്ന് ഉപ്പിന്റെ വ്യാവസായിക പ്രാധാന്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നതും (Salt വക മീൻചാപ്പ) ആണെന്ന് കാണാം.

പള്ളിക്കുന്ന്

പഴഞ്ചന്തുരിന് തെക്കുഭാഗത്തായി കടലോരത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ദേശമാണ് പള്ളിക്കുന്ന് അഥവാ വള്ളിക്കുന്ന്. പടിഞ്ഞാറുഭാഗം കടലും, വടക്ക് -കഴിക്കുഭാഗം കടലുണ്ടിപ്പുഴയുമാണ് അതിരുകൾ. കടലുണ്ടിപ്പുഴയുടെ അക്കരെ തേഞ്ഞിപ്പലം ദേശത്തോട് ചേർന്നുള്ള കുറച്ച ഭാഗങ്ങൾ കൂടി ഈ ദേശാതിർത്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതായി സെറ്റിൽമെന്റ് രേഖകളിൽ കാണുന്നു. ഈ ദേശത്ത് 17 വളപ്പുപേരുകളാണ് ഉപ്പുനിർമ്മാണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായി കാണുന്നത്. അവയെല്ലാം 'പടന്ന്' എന്ന സവിശേഷവാചിയോടുകൂടി ഉള്ളതാണ്.

സർവ്വേ നമ്പർ	സ്ഥലനാമം
305	കോഴിക്കോട് നിലം പടന്ന്
350	പടന്നക്കുന്ന് പരമ്പ
351	പടന്നക്കുന്ന് പരമ്പ
287	പടനാപൊരുക്കാനിലം
375	പെരുമ്പടന്നയിൽ പരമ്പ്
352	കൂവടുപടന്ന്
353	കൊടുക്കളം പടന്ന്
356	പടന്നപ്പുറത്തെ തറപരമ്പ
437	ഓടക്കളം പടന്ന് പരമ്പ്
439	ഓടക്കളം പടന്ന് പരമ്പ
446	കരിപ്പ പടന്ന് നിലം
440	പടിഞ്ഞാറെ പടന്ന്
449	പൊഴമ്പാളി പടന്ന്
481	പടന്ന് സ്ഥലം
	ഓടക്കളം പടന്ന്
482	ചെറുതാഴം പടന്ന് പരമ്പ
577	പടന്ന് സ്ഥലം
578	പടന്ന് സ്ഥലം
595	ചിറങ്ങാട്ട പടന്ന് നിലം
625	കരിപ്രം പടന്ന് പരമ്പ

പള്ളിക്കുന്ന് ദേശത്തിലെ ഉപ്പുനിർമ്മാണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വളപ്പുകൾ മൂന്നനാലു ഇടങ്ങളിലായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. സർവ്വേനമ്പർ 305 കോഴിക്കോട് നിലം പടന്ന് നിലം വിസ്താരമുള്ളതും പുഴയോട് ചേർന്നതാണ്. കടലിൽ നിന്നും ഏറ്റവും അകലെയുള്ള പടന്നയും ഇതുതന്നെയാണ് വേലിയേറ്റ സമയത്ത് ഉപ്പുവെള്ളം കൂടുതൽ ദൂരം പുഴയിലൂടെ കയറി വന്നിരുന്നു എന്നതിന്റെ സൂചന ഇതിലുണ്ട്. ഈ പടന്നയോട് ചേർന്നതന്നെ ഒരു പാണ്ടികുശാലയുണ്ട്. കടലിനോട് ഏറെക്കുറെ അടുത്ത് കിടക്കുന്നവയാണ് സ.ന 439, 437, 440, 577, 578 എന്നിവ . പുഴയോട് ചേർന്നുള്ളവയാണ് 481, 482 വളപ്പുകൾ . എന്നാൽ സർവ്വേനമ്പർ 625 (കരിപ്രം പടന്ന് പരമ്പ) 595 (ചിറങ്ങാട്ട പടന്ന് നിലം) എന്നിവ അൽപ്പം ഉള്ളിലേക്ക് മാറി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവയാണ്. 625 നമ്പർ വളപ്പിലേക്ക് നീളുന്ന ഒരു തോട് സർവ്വേനമ്പർ.449 ആയി രേഖപ്പെടുത്തി കാണുന്നു. പുഴയോട് വളരെ അടുത്തും എന്നാൽ തോട് വഴി ബന്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് കരിപ്രം പടന്ന് പരമ്പ. എന്നാൽ

സ.ന. 595 ന് സമീപം തോടുകൾ ഉള്ളതായി കാണുന്നില്ല. ഇത് കടലിന് സമീപത്തുള്ള താഴ്ന്നിലും ആയിരിക്കാനുള്ള സാധ്യത അവശേഷിക്കുന്നു.

പരപ്പനങ്ങാടി

പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്ത് അറബിക്കടലും, തെക്കുഭാഗത്ത് പൂരപ്പുഴയും കിഴക്ക് നെടുവ ദേശവും വടക്ക് അരിയല്ലൂർ ദേശവുമാണ് പരപ്പനങ്ങാടി ദേശത്തിന്റെ അതിരുകൾ. ഇവിടെ ആറ് വളപ്പുപേരുകളിലാണ് ഉപ്പുനിർമ്മാണത്തിന്റെ സൂചനകൾ ഉള്ളത്.

സർവ്വേ നമ്പർ	വളപ്പുപേര്
98	ഉപ്പായചിറ
123	ഉപ്പാച്ചിറയുടെ വടക്കേ പള്ളിയാൽ
136	തെക്കേ ഉപ്പാത്ത പറമ്പ്
133	വടക്കേ ഉപ്പാത്ത പറമ്പ്
144	ഉപ്പാത്ത പടിഞ്ഞാറെ കണ്ടി
185	ഉപ്പാതറമേൽ പാടം നിലം

ഉപ്പുനിർമ്മാണം

ഉപ്പ് നിർമ്മിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഉപകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചോ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തികളെക്കുറിച്ചോ ഉള്ള തെളിവുകളൊന്നും ലഭ്യമല്ല. എന്നാൽ കടൽവെള്ളം പാടങ്ങളിൽ കള്ളിതിരിച്ച് നിറുത്തിവറ്റിച്ച് ഉപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പാട്ടുകൾ സംഘം കൃതികളിൽ കാണുന്നുണ്ട് . അമ്മുവനാർ എഴുതിയ ഒരു അകം കവിതയിൽ;

“പെരുങ്ങ്കടല് വേട്ടത്തുച്ചിറുകടി പൂരതവർ
 ഇരുങ്കഴി ചെറുവി നഴാ അതു ചെയ്തു
 വെൺകല്പപ്പിൻ കൊള്ളെച്ചാറ്റി
 എന്റുഴ് വിടര കുൻറമ് പോകുങ്ങ്
 കതഴ്കോലുമണർ കാതൻ മടമകള്
 ചില്കോലെല് വള്ളെ തെളിർപ്പിച്ചു വീചി
 നെല്ലിനേരെ വെൺകല്പപ്പന
 ചേരി വില്ലെമാറുകുറലിൻ മനെയ
 വിളിയറി ഞമലി കരൈപ്പ വെരീ ഇയ

(അപാരമായ കടലിൽചെന്ന് മീൻപിടിക്കുന്ന തൊഴിലോടുകൂടിയ ചെറിയ കുടിലുകളിൽ ജീവിക്കുന്ന നെയ്തൽ നിവാസികൾ കറുത്ത കഴിയാകുന്ന വയലിൽ കാളകെട്ടി ഉഴുതുമറിക്കാതെ വിളിച്ചു വെളുത്ത കല്ലുപ്പിന്റെ വിലപറഞ്ഞുകൊണ്ട് സൂര്യൻ പിളർക്കുകമുലമുണ്ടായ വിള്ളലുകളോടുകൂടിയ മലയിലെ വഴിയിലൂടെ ചെല്ലുന്ന കാളകളെ മുടക്കുന്നതിനുള്ള കോലോടുകൂടിയ ഉപ്പുവ്യാപാരികളുടെ വാത്സല്യഭാജനവും യൗവന യുക്തയും ആയ ഒരു കാമിനി, പലതരം കൊത്തുപണിയോട് കൂടുന്ന, മിന്നുന്ന വളകൾ കിലുങ്ങുമാന് തന്റെ കൈവീശി നടന്ന് നാഴിനെല്ലിന് നാഴി വെളുത്ത ഈ കല്ലുപ്പെന്ന് ചേരിയിൽ സാധനവിനിമയ വില വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു പോയതിന്റെ ഫലമായി അവളുടെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ഒച്ച കേട്ട് ആ ചേരിയിലെ കുടിലുകളിലുള്ള നായ്ക്കൾ കോപത്തോടെ കരച്ചുകൊണ്ടുവന്നു” (വിശ്വനാഥൻ നായർ,വിവ: 2015 : 518).

ഉപഭോഗം/വിനിമയം

നിത്യജീവിതത്തിലെ അവശ്യവസ്തു എന്നനിലയിലുള്ള മൂല്യം ഉപ്പിനുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അതിന്റെ ഉപഭോഗവും വിപുലമായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഈ വിഭവത്തിന്റെ

ഉപഭോക്താക്കൾ ആർ എന്നതിന് വ്യക്തമായ ഉത്തരം പറയാൻ സാധ്യമല്ല. എങ്കിലും കടൽത്തീര വിഭവമായ ഉപ്പിന് തീർച്ചയായും ഉൾനാടൻജനത ആവശ്യക്കാരായിരുന്നു എന്ന് അനുമാനിക്കാം. കടൽത്തീരങ്ങളിലെ ഉപ്പുജങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉൾനാടുകളിലേക്ക് ഉപ്പ് കൊണ്ടുപോയിരുന്നത് ഉമണർ എന്ന വണിക് സംഘങ്ങളായിരുന്നു.

ഉമണർ

‘കോട്ടിണർ വേയ്മ്പിൻ ഏട്ടിലെ മിടൈന്ത
പടലൈക്കണ്ണിപ്പരേരേഴ്ണിതോൾ
മുടലൈയാക്കൈ മുഴുവലി മാക്കൾ
ചിറുതുളൈക്കൊടുനമ്നെറിപടനിരൈത്ത
പെരുങ്ങുകയിരേഴ്കൈ മരുങ്കിർകാപ്പച്
ചിൽപത ഉണവിൻ കൊളളൈചാറ്റിവ്
പല്ലൈരുതുമണർപതിപോകനെടുനെറി
എല്ല്ലിടൈക്കഴിയുനർകേമമാക’ (59-66)
‘ചെറുതുളയുള്ള നെടിയനകത്തിൽ

വലിയ കയറുകൊണ്ടു കാളകളെപ്പുട്ടിയ ഉപ്പുവണ്ടികളാണവ. ചില്ലത്തലപ്പിൽ പൂങ്കലയുള്ള ആര്യവേപ്പിന്റെ ഇലമെടഞ്ഞ തഴയടുത്തും ഇടക്കിടെ പൂപ്പടലയും ഇലയും കെട്ടിപ്പിടിച്ച മറ്റു പൂകളും ചുറ്റി അരമറച്ച കാവൽക്കാരുണ്ട്. കരുത്തുറ്റ ഉറച്ച തോളുകളും നല്ല ശരീരബലവുമുള്ള സുന്ദരഗാത്രൻമാർ, വാങ്ങാൻ വരുന്നവരോട് ചരക്കിന്റെ വിലപറഞ്ഞ് വിറ്റ് വണ്ടിയുടെ കൂടെ നടക്കുന്നു. ധാരാളം കാളവണ്ടികളോടെ ഉപ്പുവ്യാപാരികൾ നടന്നുവിൽക്കുന്ന കഗ്രാമങ്ങളിലേക്കുള്ള ദീർഘദൂരം യാത്രക്കാർക്ക് സുരക്ഷിതം തന്നെ’ (മേലങ്ങത്ത് നാരായണൻ കുട്ടി, 2000: 119) എന്ന് പെരുമ്പാണാറ്റുപടയിൽ കടിയലൂർ ഭദ്രൻ കണ്ണനാരും

‘തോൾപുറമ്മരെക്കു നൽകൂർ നച്ചപ്പിൻ
ഉളരിയൽ എമ്പാൽ ഉമട്ടിയർ ഈൻ’ (ചിറുപാണാറ്റുപ്പട : 61, 62)
‘ബലിഷ്ഠ വൃഷഭങ്ങളെ പുട്ടിയ
വണ്ടി തെളിച്ചുവരുന്ന
ഉപ്പുവ്യാപാരികൾ’

എന്ന് ചിറുപാണാറ്റുപ്പടയിൽ ഇടൈക്കഴിനാട്ടുനല്ലൂർ നൽദത്തനും ഉമണരെക്കുറിച്ച് പാട്ടു നുണ്ട്.

പരപ്പനാട്ടിലെ സ്ഥലനാമങ്ങളിൽ നാമമാത്രമായാണെങ്കിലും ഉമണരുടെ സാന്നിധ്യം കാണാനായിട്ടുണ്ട്. നെടുവ ദേശത്തെ സർവ്വേ നമ്പർ 289 ‘ഉമണന്തറയിൽ കണ്ടും നിലം’ ആണ്. ഇത് പരപ്പനാട്ടിലെ ഉമണരുടെ സാന്നിധ്യത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നു. ഉപ്പുനിർമ്മാണ കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്ന് ആവശ്യക്കാരിലേക്ക് (ഉൾനാടൻ ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കോ ചന്തകളിലേക്കോ വീടുകളിലേക്കോ) ഉപ്പ് എത്തിച്ചിരുന്ന ഇക്കട്ടർ ‘ഇടനിലക്കാരുടെ’ നിലയാണ് കയ്യാളുന്നത്. ‘വിഭവോല്പാദകരിൽ നിന്ന് വേറിട്ട തൊഴിൽക്കൂട്ടം വിതരണ രംഗത്തേക്ക് വരുന്നതിന്റെ സൂചനയാണിതെന്ന് രാഘവവാര്യരും രാജൻ ഗുരുക്കളും നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്’ (2007:78). പരപ്പനാട്ടിൽ ഏതോ ചരിത്രഘട്ടത്തിൽ വികസിച്ചു നിന്നിരുന്ന ഉപ്പുനിർമ്മാണത്തോടൊപ്പം നിലനിന്ന അതിന്റെ വിതരണ സംവിധാനത്തിന്റെ ചരിത്ര സൂചന എന്ന നിലയിൽ വേണം ‘ഉമണന്തറ’ എന്ന ഒരൊറ്റ വളപ്പുപേരിനെ മനസ്സിലാക്കാൻ.

ഒരു ഉല്പന്ന(Commodity)ത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തോളം തന്നെ പ്രധാനമാണ് അതിന്റെ ഉപഭോഗവും . ഒരു ചരക്കിനെ നിർവചിക്കുന്നതും അതിന്റെ മൂല്യം നിർണയിക്കുന്നതും ആ ചരക്കിനുള്ള ഉപയുക്തതയാണ്. വിനിമയം അല്ലെങ്കിൽ ഉപഭോഗം

നടക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ഒരു വസ്തു ചരക്കാവുന്നത്. ഉപ്പ് ഇത്തരത്തിൽ ഉപയുക്തത (utility) യുള്ള ഒരു ചരക്കാണ്.

നെയ്യൽ തിണയിലെ മറ്റൊരു വിഭവമായ ഉണക്കമീനിന്റെ നിർമ്മാണത്തിനാവശ്യമായ അസംസ്കൃത വസ്തു എന്ന നിലയിലുള്ള ഉപയുക്തതയും പരപ്പനാട്ടിൽ ഉപ്പിനുണ്ട്. ഉണക്കമീൻ പരപ്പനാട്ടിലെ ഒരു പ്രധാന ഉൽപ്പന്നമായിരുന്നു. പരപ്പനങ്ങാടിയിൽ നിന്നും കയറ്റിയയക്കുന്ന വിഭവങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഉപ്പിട്ടുണക്കിയ മീൻ ആണ് എന്ന ലോഗൻ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട് (60:2009). ഒരേ മീനിന്റെ തന്നെ ഇരുപതോളം വ്യത്യസ്ത ഇനങ്ങൾ മൂനിയൂർ കളിയാട്ടക്കാവിലെ ഉത്സവച്ചന്തയിൽ ഉണക്കമീനായി എത്തിയിരുന്നു. കളിയാട്ടച്ചന്തയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഭാഗം ഉണക്കമീൻ ചന്തയാണ് എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഉണക്കമീനിന്റെ ഗുണമേന്മ നിശ്ചയിക്കുന്നത് അതിൽച്ചേർത്ത ഉപ്പിന്റെ അളവിനെയും ഉണക്കിയ കാലത്തെയും പരിഗണിച്ചാണ്.

ഇങ്ങനെ വ്യത്യസ്തനിലകളിൽ മൂല്യവും ചരക്കിന്റെ നിലയും (Commodityhood) ഉള്ള ഉല്പന്നമാണ് ഉപ്പ്. അതേസമയം അത് അധികാരത്തിന്റെ ഉപകരണം എന്ന നിലയിലും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണാം.

പ്രാചീന ശാസനങ്ങളിൽ :

ഭരണസ്വരൂപങ്ങളുടെയും ദേശവാഴിത്തറവാടുകളുടെയും മറ്റും കണക്കുകളാണ് ശാസനങ്ങൾ. അതുകാലത്തെ രാഷ്ട്രീയ ചരിത്രത്തോടൊപ്പം വിവിധ മൂല്യങ്ങൾ കൂടി ഇത്തരം രേഖകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ഈ ലിഖിതങ്ങളിലെ പരാമർശങ്ങൾ ഉപ്പിന്റെ അധികാരബന്ധവും വിവിധമൂല്യവും എന്തായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായകമാവും.

കൊല്ലവർഷം 24 (AD 849) ലെ തരിസാപ്പള്ളി ചെപ്പേട് അയ്യനടികൾ തിരുവടികൾ എന്ന വേണാട്ടരാജാവ് കരുക്കേണിക്കൊല്ലത്ത് മരുവാൻ സപീരിശോ ചെയ്തിച്ച തരിസാപ്പള്ളിക്ക് നൽകുന്ന ദാനപത്രമാണ്. ഇതിൽ കടനാഴി എന്ന വിൽപ്പന നികുതിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. കടത്തിനു നാഴി , കലത്തിന് ഉഴുക്ക് എന്നിങ്ങനെ എണ്ണ, ഉപ്പ് മുതലായ സാധനങ്ങൾക്ക് നികുതി ചുമത്തിയിരുന്നു. “എന്നാണ് ഉപ്പിനെക്കുറിച്ച് ശാസനത്തിലുള്ള പരാമർശം.

കൊല്ലവർഷം 225 (AD 1080) ലെ പെരുന ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉത്സവ നടത്തിപ്പിന് ക്ഷേത്രഭാരവാഹികളും ഉത്സവ ഭാരവാഹികളും യോഗം കൂടിച്ചെയ്യുന്ന ഏർപ്പാടുകളാണ് പെരുന ശാസനത്തിലെ വിഷയം. ഇതിൽ ഓരോരുത്തരും അവനവന് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ദിവസം മറ്റു വിഭവങ്ങൾക്കൊപ്പം ‘ഇരുനാഴിയെച്ചെയ്യപ്പം’(രണ്ടുനാഴി വീതം ഉപ്പ്) ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് നല്കേണ്ടതുണ്ട്.

1225-ലെ വീരരാഘവ പട്ടയം, വർത്തകപ്രമുഖനായ ഇരവികോർത്തന് നൽകിയ അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള രേഖയാണ്. ഈ അവകാശങ്ങളിൽ ഉപ്പുകറുക്കലിന്റെ കത്തുകയും ഉൾപ്പെടുന്നു.

പല കാലങ്ങളിലെ ശാസനങ്ങളിൽ ഉപ്പ് പലനിലകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. തരിസാപ്പള്ളി ശാസനത്തിൽ നികുതി ചുമത്താവുന്ന ഒരു വിഭവമാണ് ഉപ്പ്. എന്നാൽ ക്ഷേത്രകാര്യ നടത്തിപ്പിനാവശ്യമായ ഒരു വിഭവം എന്ന നിലയാണ് പെരുന ശാസനത്തിൽ ഉപ്പിന്. വീരരാഘവ പട്ടയത്തിൽ ഇരവികോർത്തന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു വിഭവമായി ഉപ്പ് നിലുന്നു.

ഉപ്പു നിർമ്മാണത്തെയും ഉപ്പിന്റെ സംഭരണ വിതരണ സങ്കേതങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള അറിവുകൾ പരപ്പനാട്ടിലെ വളപ്പു പേരുകളുടെ വിശകലനത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ

കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നെയ്യൽ തിണയുടെ ഭാഗമായ പരപ്പനാടിന്റെ സവിശേഷമായ ഭൂമി ശാസ്ത്രവും ഉപ്പ് നിർമ്മാണത്തെ നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ട്. പഴം തമിഴ് പാട്ടുകളുടെ കാലത്തോളം പഴക്കമുള്ള ഉപ്പ് നിർമ്മാണ-വിനിമയ സൂചനകൾ പരപ്പനാട്ടിലെ അധിവാസത്തിന്റെയും ജീവിത സംസ്കാരത്തിന്റെയും ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്ന അറിവുരൂപങ്ങൾ ആയി മനസ്സിലാക്കാം.

1. പറമ്പ്/വളപ്പ്/കടിയിരിപ്പുകൾ (field name) എന്ന നിലയിലാണ് ഓരോ തുണ്ട് ഭൂമിയേയും വ്യവഹരിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ വ്യവഹാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തി രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചതാണ് സെറ്റിൽമെന്റ് രജിസ്റ്ററുകൾ. ഫീൽഡ് നമ്പർ, വളപ്പ് പേര്, കൈവശക്കാരൻ/കാരി, ഭൂമിയുടെ തരം, വിള, ഭൂമിയുടെ സ്വഭാവം, മണ്ണിന്റെ ഇനം, വിസ്തീർണ്ണം, നികുതി, പട്ടയത്തിന്റെ ഇനം എന്നിങ്ങനെ ഓരോ വളപ്പിനേയും സംബന്ധിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മമായ അറിവുകളുടെ സഞ്ചയമാണ് ഇത്. സെറ്റിൽമെന്റ് ഓഫീസർ ആയിരുന്ന സി.എ. ഇന്നസ് ആണ് 1905-ൽ ഇത് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഈ രേഖാസഞ്ചയത്തിൽ നിന്ന് പരപ്പനാടിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ പഴയ ഏറനാട് താലൂക്കിന്റെ ഭാഗമായ അരിയല്ലൂർ, ഉള്ളണം, തിരൂരങ്ങാടി, തൃക്കുളം, നെടുവ, പഴഞ്ചന്തൂർ, പള്ളിക്കുന്ന്, പരപ്പനങ്ങാടി എന്നീ ദേശങ്ങളുടെ (Village) ഫീൽഡ്/സർവ്വേ നമ്പർ, വളപ്പ്പേര്, ഭൂപടം (Map) എന്നിവയാണ് ഈ പഠനത്തിന് അടിസ്ഥാനസാമഗ്രികളായി പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. ലോഗൻ, വില്യം, 2009, മലബാർ മാമ്പൽ (വിവർത്തനം ടി.വി. കൃഷ്ണൻ), മാതൃഭൂമി
2. രാഘവവാര്യർ, എം.ആർ., 2014, മദ്ധ്യകാല കേരളം സ്വരൂപനീതിയുടെ ചരിത്രപാഠങ്ങൾ, സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം, കോട്ടയം
3. വിശ്വനാഥൻ നായർ, നെന്മാറ പി. (വിവ.), 2015, അകനാന്തൂറ്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ.
4. നാരായണൻ കുട്ടി മേലങ്ങത്ത്.(വിവർത്തനം), 2000, പത്തുപ്പാട്ട്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ.
5. രാഘവവാര്യർ, രാജൻ ഗുരുക്കൾ, 2007, കേരള ചരിത്രം, വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം, ശ്രീകുപുരം
6. പദ്മനാഭപിള്ള, ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം ജി., 2013, ശബ്ദതാരാവലി, സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം, കോട്ടയം
7. രത്നമ്മ, കെ., 2005, പ്രാചീന ശാസനങ്ങളും മലയാള പരിഭാഷയും, സാംസ്കാരിക പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ്